

KOVÁCS ÉVA

utánozhatatlan...

hogy létezem.
kár lenne értem.
elhúzódó nárcizmusom
jelenleg egészséges.
most esedékes, hogy
megéljem, mit nagyon
kellett volna
egyévesen.

Ugyanaz

ugyanazt a képsort látom
mindig, ha elveszítelek,
ha halványabban festem is,
már ismerem ilyenkori
lelkem rajzát s törlöm
vásznáról arcod bájait.

Nem kértem

az elutasítást még mindig
nehezen kezelem pedig
már húsz éve vezetek
mert ha elvesztem utamat
úgy érzem elveszek de
hiába dudálok rád te csak
hordod markolóval
virággal szegett kanyargós
utamat hogy egyenes legyen

Kérdés

ide-oda dobál a kérdés,
megválaszolatlan leveleimre
adjak-e feleletet?
pőre vágyam a szóra
hagyjam-e öltözetlen
vagy
emelkedjek felül
e kérdésem s itt
legbelül rendezzem el
a megszólított idegenek
nincs-válaszát?

érthetetlen...

hogy miért, de minden
sms-re, levélre azonnal
válaszok, nyugtázom is,
mint jóra való hivatalnok
s azok, kiket szeretek,
a kedvesem is, hónapokig
hallgat, a füle botját se
– félek bumeráng lesz –
s a költőnő, kit tisztelek
utánozhatatlan verseiben
is utolérhetetlen, hiába
kértem feleletet.
érthetetlen e hallgatás.
vagy félreértem?

szerényen...

zárójelbe teszem hogy
/nagyra/ vágyásom miszerint
költő legyek s valaki észre
vegyen félre értem a nem is
nekem szóló üzenetet s
önnön hitemben bővelkedem
pedig jelenleg csak rímesen
gyöngé játékom a szó emel
versbe

néha...

eltűnök váratlan a szemed elől.
ha elmegyek, azt játszom,
mit gyermekként kénytelen,
ha azt akartam, ne legyek
szem előtt, végre legyek,
aki vagyok. ha elmegyek,
magamra tartok igényt.
ne keress, mert visszajövök.
azt tanulom, hogyan is
legyek önmagam veled.
ne kelljen eltűnnöm
szemedből hirtelen, ha
magamra tartok igényt.

Várakozás

bárkámhoz kötözöm a tengert,
s lehorgonyzom az időt.
kivet a háló, s én várom, hogy
a kékszárnyú delfin partra vonjon.